

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/61/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121308076
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6121308076.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s. r. o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, adresa C. XX, D., zast.: Advokátska kancelária Prachová & Partners, s. r. o., so sídlom Pribinova 20, Bratislava, IČO: 50 491 300, o zaplatenie 7.109,82 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 10. mája 2022, č.k. 28Csp/179/2021-136, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvoinstančný súd výrokom I. zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 7.109,82 eur, úroku vo výške 659,61 eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 7.109,82 eur od 13.3.2021 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a výrokom II. o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Rozhodnutie súd odôvodnil právne na základe aplikácie ust. § 497 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), § 52 ods. 1, § 524 ods. 1 a 2 a § 517 ods. 1 prvá veta a ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d) a § 9 ods. 2 písm. d), g), h) a i) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., § 151 ods. 1, § 217 ods. 1 a § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k skutkovým zisteniam, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 3.10.2019 zmluvu č. 4910004869, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 7.500,- eur zo strany žalobcu (ďalej aj ako „Zmluva o úvere“). Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 135,21 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatil, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 25.2.2021 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na

splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 16.3.2021 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Žalovaný ku dňu podania žaloby celkovo uhradil sumu 1.238,89 eur. Žalobca evidoval voči žalovanému dlh vo výške 7.769,43 Eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 160,53 Eur (10.-13. splátky spolu vo výške 160,53 Eur), úroku vo výške 659,61 Eur (úrok 10.-13. splátky spolu vo výške 659,61 Eur), zosplatennej istiny vo výške 6.949,29 Eur (istina splátok po zosplatení za 14.-96. splátky spolu vo výške 6.949,29 Eur). Okresný súd Banská Bystrica žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 13Up/487/2021 zo dňa 26.5.2021. Žalovaný podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti platobnému rozkazu odpor. Namietol, že dojednané úroky sú neprímerane vysoké, odporujú dobrým mravom, čo má na základe vyššie citovaného § 39 Občianskeho zákonníka za následok absolútnu neplatnosť dojednania o úrokoch, vyplývajúcich zo zmluvy. Čo sa týka výšky RPMN - 16,20% uvedenej v zmluve žalovaný uvádza, že nie je reálna, najmä s ohľadom na výšku úveru a celkových nákladov žalovaného. Vzhľadom na tieto skutočnosti žalovanému nie je zrejmé, aká je skutočná výška RPMN za predmetný úver, pričom existujú dôvodné pochybnosti ohľadne skutočnosti, že RPMN nie je vyčíslená správne. Ďalej žalovaný namietal, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písmeno f) zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy. Tento údaj je síce uvedený v úverových podmienkach, že zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú, avšak tento údaj musí byť uvedený priamo v zmluve a nie v osobitných úverových podmienkach. V zmluve nie je uvedený ani termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru o výške 7.500,- eur. Vzhľadom na uvedené skutočnosti absencia všetkých vyššie uvedených náležitostí je postihovaná podľa § 11 ods. 1 písmeno b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou.

Súd prvej inštancie mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že žaloba bola podaná dôvodne. V rámci prieskumnej činnosti súd nezistil neprijateľné zmluvné podmienky, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje primeranú výšku úroku, RPMN, výšku splátky, počet splátok a ich splatnosť. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky poskytované bankami v obdobných úverových vzťahoch vo výške 7,50%. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že neprímeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú (viac ako 2,5 násobne), určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Súd konštatuje, že v danom prípade dojednaný ročný úrok predstavuje dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby poskytovanej bankami, zverejnené NBS. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca je nebankový subjekt, pri nebankových subjektoch, súd do istej miery môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi. Z uvedeného dôvodu súd dohodu o úroku považuje za primeranú, nie v rozpore s dobrými mravmi a nie za neplatnú podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ sa jedná o žalovaný namietanú výšku RPMN 16,20% uvedenú v zmluve, táto je síce uvedená nesprávne, avšak nie v neprospech spotrebiteľa. Prostredníctvom interaktívnej kalkulačky na portály finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR (FINinfo) súd zistil, že RPMN pri výške splátky 135,21 Eur (bez doplnkových služieb) je vo výške 15,14%, teda nižšia ako je uvedená v zmluve. Zákon takéto uvedenie RPMN v zmluve nesankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru a nespôsobuje to ani neplatnosť zmluvy. Žalovaný ďalej namietal, že v zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti zmluvy. S týmto tvrdením sa súd nestotožnil, keďže v zmluve je preukázateľne uvedený dátum splatnosti 1. splátky (9.11.2019), počet mesačných splátok (96) a nasledujúce splátky sú splatné vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Z uvedených údajov vie aj priemerný spotrebiteľ presne určiť termín konečnej splatnosti úveru, dobu trvania zmluvy, t.j. 9.11.2027. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil riadne a včas, následkom čoho žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého úveru. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovanému bol poskytnutý bezúčelový úver vo výške 7.500,- eur, pričom podľa tvrdení žalobcu a z prehľadu úhrad, žalovaný uhradil spolu 1.238,89 eur. Žalobca si v konaní uplatnil nezaplatenú istinu 7.109,82 eur a zmluvný úrok vo výške 659,61 eur. Vzhľadom na uvedené súd návrhu v plnom rozsahu vyhovel. Vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením svojich povinností, súd priznal žalobcovi aj nárok na zákonné úroky z omeškania, tak ako si ich uplatnil žalobca, t.j. od 13.3.2021, t.j.

odo dňa nasledujúceho po uplynutí 15 dňovej lehoty poskytnutej žalobcom žalovanému na uhradenie dlžnej sumy. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Voči rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalovaný z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne, aby vo veci sám rozhodol tak, že žalobu v plnom rozsahu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odvolaní namietal, že závery súdu prvej inštancie nie sú správne. Zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písmeno f) ZoSÚ - údaj o dobe trvania zmluvy. Tento údaj je síce uvedený v úverových podmienkach, že teda zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú, avšak tento údaj musí byť uvedený priamo v zmluve a nie v osobitných úverových podmienkach. V zmluve nie je uvedený ani termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru o výške 7.500,- eur. Zákon výslovne stanovuje oba údaje a nie je možné uvedený údaj v zmluve neuvádzať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti absencia všetkých vyššie uvedených náležitostí je postihovaná podľa § 11 ods. 1 písmeno b) a d) ZoSÚ bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/599/2014 zo dňa 17.12.2014, v ktorom súd konštatuje, že „Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pričom § 4 ods. 2 písm. i) ustanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, inak sa v zmysle § 4 ods. 3 považuje poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny a úrokov znamená povinnosť veriteľa uviesť rozčlenenie jednotlivých čiastok, nestačí teda uviesť len celkovú výšku mesačných splátok, ale je potrebné uviesť, koľko presne pripadá zo splátky na úhradu istiny a koľko úroku. Keďže uzatvorená zmluva o revolvingovom úvere neobsahovala túto obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považuje sa za bezúročnú a bez poplatkov.“ Ďalej namietal nesprávne právne závery súdu prvej inštancie ohľadom výpočtu RPMN. Podľa názoru žalovaného, takáto výška RPMN nie je reálna, najmä s ohľadom na výšku úveru a celkových nákladov žalovaného. Žalovaný má za to, že v zmluve vyčíslená RPMN je vyčíslená nesprávne, na čo opakovane poukazoval v rámci celého súdneho konania. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu, odvolateľ zotrval na tom, že jej výška je neprimerane vysoká a tejto súvislosti poukázal na ust. § 39 OZ. Pokračoval, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok nedostatočne odôvodnil. Celú podstatnú časť odôvodnenia v podstate vybavil pár odsekmi, pričom je právom strany sporu, aby bolo rozhodnutie presvedčivo odôvodnené, čo sa však nestalo.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. e) a h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods.1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu je posúdiť napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v kontexte odvolacích dôvodov uplatnených žalovaným, a to so zameraním na posúdenie, či súd prvej inštancie dospel k správnej závere ohľadom toho, že žaloba bola podaná dôvodne, lebo úver poskytnutý žalobcom nie je možné hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov podľa ZoSÚ.

Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až v) ZoSÚ, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) a d) ZoSÚ, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o úvere, (písm. b) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), (písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 1a ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa § 1 ods. 4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V záujme vysporiadania sa s podstatnými tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní, odvolací súd dodáva nasledovné: odvolateľ namietal, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písmeno f) ZoSÚ - údaj o dobe trvania zmluvy, skutočnosť, že tento údaj sa uvádza v úverových podmienkach, nepostačuje. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že uvedená náležitosť zmluvy splnená bola. Odvolateľovi je potrebné dať za pravdu v tom, že údaj o dobe trvania zmluvy sa priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere nenachádza. Je však uvedený listine – Bezúčelový úver – Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere (bod 2. štvrtý odsek), ktorá je podpísaná samotným žalovaným (č.l.38). Odvolací súd zastáva názor, že pokiaľ bol spotrebiteľ preukázateľne oboznámený so všetkými náležitosťami zmluvy o úvere, hoci tieto sa nenachádzali na jednej listine, je potrebné považovať zákonnú požiadavku podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ na zmluvu o spotrebiteľskom úvere za splnenú. Aj z rozsudku Súdneho dvora vo veci C-42/15 vyplynulo, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky povinné náležitosti musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Nakoľko žalovaný vlastnoručne podpísal listinu o štandardných európskych informáciách týkajúcich sa predmetného spotrebiteľského úveru, je potrebné konštatovať, že bol oboznámený aj s údajom o dobe trvania zmluvy, uvedená náležitosť zmluvy neabsentovala.

Ďalšou námietkou odvolateľa bolo, že v zmluve nie je uvedený ani termín konečnej splatnosti poskytnutého úveru o výške 7.500,- eur. S uvedenou námietkou žalovaného sa súd prvej inštancie presvedčivo vysporiadal v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď uviedol že zo zmluvy jednoznačne vyplýva dátum splatnosti 1. splátky (9.11.2019), počet mesačných splátok (96), pričom splátky sú splatné vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci. Z uvedených údajov vie aj priemerný spotrebiteľ presne určiť termín konečnej splatnosti úveru, t.j. 9.11.2027. Obdobné závery vyplynuli aj z už cit. rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C-42/15, nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Odvolací súd poukazuje aj na to, že právna úprava, ktorá upravuje výpočet náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. § 9 ods. 2 písm. a) až v) ZoSÚ, účinná v čase uzavretia zmluvy – teda 03.10.2019, neobsahovala podmienku uvedenia termínu končenej splatnosti úveru ako náležitosti zmluvy, tento údaj zmluvy o spotrebiteľskom úvere teda nemusel byť v zmluve vôbec uvedený.

Žalovaný ďalej v odvolaní poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/599/2014 s tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať aj výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Eurokonformným výkladom ustanovenia ZoSÚ o členení splátok spotrebiteľského úveru (v čase uzavretia zmluvy - § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ) sa zaoberal Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 3Cdo/149/2017, pričom uzavrel, že predmetné ustanovenie je potrebné interpretovať tak, že nie

je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky ... neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahrňuje istinu, úroky a iné poplatky. Odvolací súd konštatuje, že od uvedených uzáverov NS SR nie je dôvod sa odkloniť, odvolacia námietka žalovaného je teda nedôvodná.

Ďalej mal odvolateľ za to, že výška RPMN v zmluve nie je reálna, najmä s ohľadom na výšku úveru a celkových nákladov žalovaného, je teda uvedená nesprávne, čo podľa ZoSÚ vedie k tomu, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, RPMN síce je v zmluve uvedená nesprávne, avšak nie v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd tu poukazuje na znenie ust. § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ, podľa ktorého sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch je dôležité, aby spotrebiteľ poznal rozsah svojho záväzku a nebol dodávateľom uvedený do omylu, že náklady spojené s poskytnutím úveru, ktoré spotrebiteľ bude musieť zaplatiť sú v skutočnosti vyššie, než sa uvádza v zmluve. V danom prípade však RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená vyššia (16,20%), než v skutočnosti (15,14%), žalovaný teda pri uzatváraní zmluvy bol informovaný o rozsahu svojho záväzku, pričom v skutočnosti miera nákladov bola nižšia. Nemožno preto nesprávny údaj o RPMN, ktorý nie je v neprospech spotrebiteľa hodnotiť ako nepoctivé konanie žalobcu a dôvod hodnotenia úveru ako bezúročný a bez poplatkov.

V závere odvolania žalovaný namietal neprimerane vysokú úrokovú sadzbu. Ani v tomto smere nie je dôvod nestotožniť sa so závermi súdu prvej inštancie, ktorý výšku úrokovej sadzby posudzoval podľa zákonom kladených limitov na jej výšku a skonštatoval, že úroková sadzba nepresiahla dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby poskytovanej bankami, zverejnené NBS. Tu odvolací súd dopĺňa, že posúdenie úrokovej sadzby úzko súvisí s RPMN, nakoľko úroková sadzba predstavuje hlavný náklad spotrebiteľa, ktorý bude musieť zaplatiť a je limitovaná podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 a § 1 ods. 4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Za týmto účelom Ministerstvo financií SR zverejňuje hodnotu najvyššej prípustnej výšky odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom za obdobie od 21.08.2019 do 20.11.2019 bola najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru, ktorý je splatný v rozpätí 5 až 10 rokov – 16,66 %. Úroková sadzba v posudzovanom prípade vo výške 15,05% teda neprekročila najvyššiu prípustnú odplatu podľa právnych predpisov a nie je možné ju hodnotiť ako neprimerane vysokú.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalovaným v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky oboch strán. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnúť vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

Na základe vyššie uvedeného odvolací súd, vo výrokoch vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie, včítane závislého a vzhľadom na spôsob rozhodnutia aj vecne správneho výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

V zmysle § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Žalobca bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, patril by mu preto voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, k odvolaniu sa nevyjadril a z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy v konaní vznikli. Odvolací súd mu preto v súlade s čl. 17 CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP). Prokurátor môže

podat dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení vecí (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie vecí, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).